

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 25. august 2026 af Østre Landsrets 9. afdeling
(landsdommerne Malou Kragh Halling, Line Bjørklund og Niels Erik Mourits-Mejdahl (kst.)
med nævninger).

9. afd. N nr. S-1093-25:

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

(CPR nr. (Født 2001))

(advokat Michael Juul Eriksen, besk.)

Dom afsagt af Københavns Byret den 8. april 2025 (SS 2-19600/2024) er anket af Tiltalte
med påstand om frifindelse i forhold 1 og 2.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse efter anklageskriftet samt skærpe.

Den for Forurettede 2 beskikkede advokat, advokat Tyge Trier, har nedlagt påstand om
godtgørelse for svie og smerte og krænkelsesgodtgørelse på samlet 106.760 kr. med rente fra
den 13. april 2025.

Tiltalte har heroverfor bestridt erstatningspligten som følge af sin påstand om frifindelse i
forhold 2, men har ikke i øvrigt haft bemærkninger hertil.

Forhold 3, 4 og dommens bestemmelse om konfiskation er ikke omfattet af anken.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og Vidne 6, Vidne 7 og Vidne 8.

De i byretten af Vidne 1, Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 9, Vidne 10 og politiassistent Vidne 11 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret bl.a., at han havde medbragt pistolen for det tilfælde, at han skulle møde A. Han havde ikke på forhånd planlagt at møde A denne dag. Han gik ned på cafeen som på stort set alle andre dage. Han gik ikke specifikt derned for at møde A, men der var en mulighed for, at A ville være på cafeen, hvor A kommer meget. Han og A måtte enten lægge deres konflikt til side eller blive enige om at være uenige og holde sig væk fra hinanden. Adspurg om, hvordan det hænger sammen med at medbringe en pistol, har tiltalte forklaret, at pistolen skulle virke forebyggende. Det var hans tanke, at det ikke ville gå galt, hvis de begge havde en pistol med. Pistolerne ville sørge for, at de ikke ville nå ”derud”. Skænderiet og råberiet opstod spontant.

Det var bedre at tale ansigt til ansigt, fordi man kan blive misforstået, når man taler sammen over telefon, og så kan det udvikle sig endnu værre. Han ville ikke kunne undgå på et tidspunkt at støde ind i A. Han vidste, at det hang i luften, og at han kunne risikere noget, men han kunne heller ikke låse sig inde derhjemme for altid. Han undersøgte ikke mulighederne for at flytte et andet sted hen i landet. Han tænkte alt igennem og havde katastrofetanker. Hvis han havde vidst, at dette ville ske, ville han ikke være gået ned på cafeen. Han kender ikke A som sådan, men han har bare hørt fra andre, at A er utilregnelig. Det er ikke noget, han selv har oplevet.

Der havde været en anspændt stemning mellem dem i flere måneder forud for denne dag. Han var i denne periode stødt ind i A et par gange. Stemningen mellem dem var blevet værre op til episoden. Han hørte dagen før eller to dage før, at A havde anskaffet sig en pistol. Han blev nervøs og havde en tanke om, at han risikerede at blive skudt på åben gade. Han ville gerne have løst situationen, så han ikke var nødt til at kigge sig over skulderen mere. Han ved ikke, om A vidste, at han også havde anskaffet sig en pistol, men der var andre, der vidste det.

Han bestilte kaffe på cafeen og tog den med ned til bordet og satte sig og hilste på dem, han kender. A sad tæt ved. De talte ikke sammen før, de blev enige om at gå udenfor. Den tredje person, der gik med ud fra cafeen, gik med som en slags mægler, så de ikke skulle ende ”derude”. Der kom flere personer til, før der blev afgivet skud. Der stod både nogle personer ved siden af ham selv og nogle ved siden af A. Der kan være blevet sagt ” Hvad er det, du går og siger om mig” ? Intet af det, der blev sagt, var sagligt eller konstruktivt. Han kan næsten ikke huske, hvad der fik situationen til at eskalere. Men de var næsten ikke nået udenfor, før tilsviningerne begyndte. Der var nogen, der lagde sig imellem dem og bad dem om at tage sig sammen. Han var ved at fjerne sig fra situationen og på vej væk med ryggen til, da han hørte tumult. Det er korrekt, at han har en skudsikker vest hjemme, som han ikke havde taget på denne dag. Han havde sin egen telefon med. Han havde ikke kasket på denne dag.

Han ved, at der er kameraer i området og havde ikke gjort noget for at sløre sig selv. Han havde ikke ladet pistolen hjemmefra. Den blev først ladt på stedet, da han tog pistolen ud af bukselinningen. Han husker ikke A's våben som en revolver. Han mener ikke, at A tog ladegreb – han trak bare og skød. Det gik stærkt. Han trak først sin pistol, da han havde set A trække sin. Så blev han ramt og skød tilbage mod A. Han observerede ikke, at Forurettede 2 blev ramt. Der stod et par stykker ved A. Han tænkte bare, at han ikke skulle dø. Han så intet til at starte med, men da han stoppede op, kunne han se, at A ikke længere var der. Han konstaterede, at hans arm var smadret og hang og dinglede. Han vidste, at han skulle på hospitalet og ikke kunne tage pistolen med. Han lagde den ved sin egen bil i parkeringsbåsen tre meter derfra. Hans venner ville have kunnet tage den med for ham, hvis han havde bedt dem om det. Hvis han ikke var blevet ramt i armen, ville han være blevet for at vente på politiet. Da politiet kom, blev han sigtet for besiddelse af pistolen fundet på parkeringspladsen. Politiet sagde, at de kunne se, at han ikke var den aggressive. Han sagde, at han gerne ville afgive forklaring. Politiet vidste, at der var blevet skudt, men det blev han ikke sigtet for i første omgang.

I dag er han ærgerlig over, at det er gået ud over en anden person. Han er venner med Forurettede 2. Han har ikke haft mulighed for at tale med ham, mens han har siddet varetægts-fængslet. Men han har hørt fra andre, at Forurettede 2 har det bedre.

Vidne 6 har supplerende forklaret bl.a., at der var mange mennesker i cafeen og en gruppe unge mænd ved et bord, der havde en hyggelig samtale. Han kiggede derhen, fordi det blev mere højlydt, og der var nogen, der skændtes. Vinduet,

han stod ved, stod åbent med børnesikring. Han har til sagen fotograferet sin udsigt fra sit vindue, der er det tredje vindue i bygningen set fra Område. De to yderste vinduer tættest på Område kan ikke åbnes. Han har udsigt over både cafeen og fortovet. Han kunne fra vinduet se to personer. Den ene havde ryggen til vidnet, og den anden kiggede mod hækken. Han tror, at der var en tredje person, selvom vidnet ikke kunne se vedkommende. Han tror dette, fordi der blev talt og kigget i retning af hækken af de to personer, som vidnet havde udsyn til. Han kunne ikke se, om der var flere personer ude på fortovet. Han så den person, der havde ryggen til vidnet, trække en pistol. Han hørte derefter helt sikkert et skud og måske også flere. Han har svært ved at sige, hvor mange skud han hørte, for han trak sig fra vinduet, da han hørte skuddet. Han havde hovedet ude af vinduet, da det skete, fordi han talte med Vidne 7 om et udekøkken. Han og Vidne 7 talte om, at der blev råbt meget på den anden side af hækken. Så eskalerede det ude på fortovet, og der blev truet med en pistol. Han så gnister fra pistolen, da han hørte det første skud. Derefter trak han sig væk og så ikke flere gnister. Han hørte råb om, at nogen var ramt i armen. At han til politiet har forklaret, at han derefter hørte høje lyde, måske to eller flere skud, kan måske skyldes, at han er farvet af kolleger, der efterfølgende har talt om, at de har hørt flere skud. Han så ikke den person, der stod med ryggen til ham, blive ramt i armen. Han mener, at vedkommende havde kasket på.

Vidne 7 har supplerende forklaret bl.a., at han havde et godt udsyn gennem et hul i hækken. Til gengæld kunne han ikke se, hvad der skete til højre og venstre for dette hul. Han stod lige ved siden af det platantræ, man kan se på fotos fra gerningsstedet. Gennem hullet i hækken så han en person lave en bevægelse, som om han trak en pistol. Derefter hørte han et antal skud. Han så ikke den person, der blev skudt i retning mod. Hans umiddelbare oplevelse var, at der var tre skud, som blev affyret lige efter hinanden. Han gik indenfor og op i bygningen, så der kan være sket noget efterfølgende, han ikke har hørt. Han så en person, som han havde fokus på, og han tænkte, at alle skuddene kom fra den person. Han så ikke denne person blive ramt af skud.

Han kunne gennem hullet se to andre personer, så der var tre mennesker, der stod sammen. Han har ikke nogen erindring om, hvordan de to andre så ud eller af deres placering. Han var alene, da han stod tæt ved hækken, idet hans kolleger var andre steder på dette tids-punkt. Han kan ikke huske, at personerne talte om ære og heller ikke, at han skulle have talt med Vidne 6 om dette.

Vidne 8 har supplerende forklaret bl.a., at han har kontorplads i det kontor i bygning nr. 21 a, hvor der på fotoet er lys i vinduet. Han sad med lukket vin-due den pågældende dag. Nogle kolleger gjorde ham opmærksom på, at der foregik et eller andet. Det gik hurtigt, og en gruppe af mænd i diskussion bevægede sig ud mod vejen tæt på hinanden i en ophedet stemning. Han oplevede ikke, at der kom flere til. Det var den samme gruppe, der sad på cafeen, der flyttede sig ud på fortovet. Der var 5-6 personer eller muligvis flere. En kollega råbte, at de sloges. Alle orienterede sig mod det, og han husker ikke, hvor lang tid der gik. Der var en periode med karambolage, og så tog en person noget op af bukselinningen. Han kunne ikke se, hvad der blev trukket op. Han hørte et brag, da der blev skudt. Der lød skud kort tid efter, at personen havde trukket noget op af bukselinningen.

Han har nok i bagklogskabens lys udtalt, at det var en pistol, vedkommende trak op af bukselinningen. Man frygter altid det værste. Det kan også have været en kniv. Han havde bedst udsyn til den person, der stod med ryggen til vidnet. Det er korrekt, at han i byretten først forklarede, at ”han så dem trække pistolerne”. At han efterfølgende forklarede, at han havde en fornemmelse af, at det kun var personen, som stod med ryggen til vidnet, som trak en pistol, kan skyldes, at han italesatte sin oplevelse ud fra, at han ikke kunne sige noget om dem, der stod med front mod ham, idet han ikke kunne se dem godt nok.

Personlige oplysninger

Tiltalte er udover de i byrettens dom anførte afgørelser tidligere straffet ved dom af 4. februar 2026 med bødestraf for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 4.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 23. maj 2024 og har været fort-sat varetægtsfængslet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldsspørgsmålet fremgår:

”Forhold 1

Identiteten af forurettede

Tiltalte har heller ikke under hovedforhandlingen i landsretten ønsket at oplyse, om den person, som han affyrede skud mod, er identisk med Forurettede 1, som han har kendt gennem deres fælles opvækst i området omkring Gade 1.

Undersøgelser af DNA afsat på et glas ved bordet i Cafe 1, hvor A og tiltalte efter tiltaltes forklaring havde siddet den pågældende dag, viser, at den undersøgte DNA med den højest målte grad af sandsynlighed stammer fra Forurettede 1 frem for en tilfældig anden person. Hertil kommer, at det er ubetænkeligt at lægge til grund, at den person, der på videoovervågningen ses løbe væk fra stedet umiddelbart efter skudepisoden – og som ifølge vidneforklaringen fra Vidne 10 var i besiddelse af en pistol – og den person, der i tidsmæssig nær sammenhæng hermed ses på videoovervågningen fra den nærliggende Cafe 2 og i opgangen til Forurettede 1's bopæl, er den samme person, der under navnet Forurettede 1 er regi-streret med foto i Nationalt Fotoregister den 1. januar 2017. På denne baggrund til-trædes det, at tiltaltes opgør den pågældende dag var med Forurettede 1.

Det faktiske hændelsesforløb

Også efter bevisførelsen for landsretten lægges det til grund, at tiltalte, Forurettede 1 og Forurettede 2 sad udendørs med en gruppe af personer ved bordet på Cafe 1 tættest Gade 2, og at de tre efter kort tid gik ud af cafeen i retning af Område, idet tiltalte og Forurettede 1 ville tale om deres konflikt, at der udbrød et skænderi mellem de to, og at flere personer fra cafeen løb ud til dem for at skille dem ad.

Vidne 6, der havde et godt udsyn fra et åbentstående vindue i førstesals højde tæt på gerningsstedet, har forklaret, at han så en person, der med ryggen til vidnet trak en pistol med sin venstre hånd, og at han så gnister fra pi-stolen, da han hørte det første skud. Denne vidneforklaring understøttes af forklaringsen afgivet af Vidne 7, der overværede episoden fra omtrent samme vinkel men fra terrænniveau og igennem et hul i hækken. Dette vidne har forklaret, at han tydeligt hørte det første skud, og at personen, der havde ryggen til vidnet, skød først og havde pistolen i sin venstre hånd. Herefter og sammenholdt med placeringen af de 3 afskudte patronhylstre og 2 patroner kaliber 7,65 mm, der blev afgivet med tiltaltes pistol, og af det ene afskudte patronhylster kaliber 22 afgivet med Forurettede 1's pistol, finder 7 nævninger og alle dommere, at det kan lægges til grund, at det første skud blev afgivet af tiltalte.

Det kan ikke føre til en anden bevismæssig vurdering, at Vidne 6 i byretten og foreholdt sin forklaring til politirapport har forklaret, at han ikke huskede det som om, personen holdt pistolen i sin højre hånd, men at det må have

været sådan, eller at han har forklaret, at personen var iført en kasket, hvilket tiltalte ubestridt ikke var den pågældende dag. Det bemærkes herved, at Forurettede 1 heller ikke var iført en kasket.

To nævninger finder det ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed bevist, at tiltalte skød først.

Forsæt

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder tiltaltes egen forklaring herom, lægges det til grund, at tiltalte på få meters afstand og i brysthøjde affyrede sin pistol i hvert fald 3 gange mod Forurettede 1, og at han alene stoppede med at skyde, fordi der ikke var flere patroner tilbage i pistolens magasin.

Tiltalte må i hvert fald have anset det som overvejende sandsynligt, at Forurettede 1 ville afgå ved døden som følge heraf, og det tiltrædes således, at tiltalte havde det fornødne forsæt, jf. straffelovens § 237, til at dræbe Forurettede 1.

Nødværge

Tiltalte, der selv blev ramt af et skud fra Forurettede 1, har også for landsretten gjort gældende, at han kun skød for at redde sit eget liv, efter at han selv var blevet be-skudt. 7 nævninger og alle dommere har tilsidesat tiltaltes forklaring om, at Forurettede 1 skød først, og at der herved skulle have fundet et påbegyndt uretmæssigt angreb sted. Allerede som følge heraf er der ikke grundlag for at anse tiltaltes handling som foretaget i nødværge, jf. straffelovens § 13, stk. 1.

Det bemærkes, at der uanset skudrækkefølgen ikke er grundlag for at anse tiltaltes skud for afgivet i nødværge, jf. straffelovens § 13, stk. 1.

Det er herved om forløbet op til episoden lagt til grund, at tiltalte og Forurettede 1 havde en indbyrdes konflikt, at tiltalte ønskede at konfrontere Forurettede 1 i anledning af denne konflikt, idet han ikke ønskede at være nødsaget til at ”kigge sig over skulderen” mere, at tiltalte regnede med at kunne møde Forurettede 1 på cafeen, og at han til brug for dette møde havde anskaffet sig en pistol dagen forinden, idet han var klar over, at Forurettede 1 var bevæbnet.

I forbindelse med selve episoden er det lagt til grund, at tiltalte udenfor overvågningskameravinklerne, som han efter egen forklaring er fortrolig med, affyrede i hvert fald tre skud på nært hold, og at han som anført kun stoppede med at skyde, fordi der ikke var flere patroner i pistolens magasin.

Herefter og sammenholdt med det oplyste om tiltaltes besiddelse af en skudsikker vest, hans tatoveringer og besiddelse af en T-shirt med henvisninger til den opløste bandegruppering LTF og om Forurettede 1's tatovering med henvisning til LTF, finder alle nævninger og dommere, at tiltalte har både opsøgt, fremprovokeret og eskaleret situationen under et møde, der fandt sted i et kriminelt miljø, hvorfor forholdet falder udenfor området for nødværge efter straffelovens § 13.

Det har ingen betydning for denne vurdering, at tiltalte den pågældende dag ikke havde valgt at iføre sig sin skudsikre vest.

Det tiltrædes herefter, at tiltalte er fundet skyldig efter anklageskriftet i dette forhold.

Forhold 2

Efter bevisførelsen for landsretten findes det af de af byretten anførte grunde bevist, at tiltalte med sine pistolskud har forvoldt nærliggende fare for Forurettede 2 og i hvert fald én anden ukendt persons liv eller færdsel. Det er herved efter tiltaltes forklaring lagt til grund, at der stod to personer ved Forurettede 1 under skudvekslingen.

Som anført under forhold 1 kan tiltaltes afgivelse af skud ikke anses som foretaget i nødværge, og tiltalte kan allerede af denne grund ikke påberåbe sig nødværgebestemmelsen i dette forhold.

Forurettede 2 har heller ikke for landsretten afgivet forklaring, herunder om sine skader som følge af skudepisoden, og de foreliggende lægelige oplysninger herom er i det væsentlige de samme, der forelå for byretten. Det tiltrædes på denne baggrund, at der ikke er ført det fornødne bevis for, at Forurettede 2 er blevet tilføjet betydelig skade som følge af skudepisoden, og at tiltalte derfor frifindes for overtrædelse af straffelovens § 249, 1. pkt.

Det tiltrædes herefter, at tiltalte er fundet skyldig i forhold 2 i det anførte omfang.

Thi bestemmes:

Tiltalte findes skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 81 b, i forhold 1 og i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, jf. § 81 b, i forhold 2.”

Strafudmålingen

Straffen til Tiltalte fastsættes efter straffelovens § 237, jf. § 21, § 252, stk. 1, og § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 4, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-3, jf. til dels straffelovens § 81 b, jf. straffelovens § 89.

Der er afgivet 17 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 13 år.

Der er afgivet 1 stemme for fængsel i 14 år.

Samtlige voterende har herved i skærpende retning lagt vægt på forholdenes alvorlige og almenfarlige karakter og at tiltalte tidligere bl.a. er straffet for grov vold. Det er i formildende retning tillagt vægt, at tiltalte har tilstået forhold 3 og 4, men ingen af de voterende har fundet, at der i øvrigt foreligger formildende omstændigheder, herunder heller ikke de i straffelovens § 82, nr. 7, anførte.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Straffen fastsættes som en tillægsstraf, jf. straffelovens § 89.

Godtgørelse og erstatning

De juridiske dommere finder af de af byretten anførte grunde, at der ikke er grundlag for at yde godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4. Det tiltrædes endvidere, at der ikke er grundlag for at yde godtgørelse for svie og smerte i videre omfang end bestemt i byretsdommen, og herefter stadfæstes dommens bestemmelse om godtgørelse med 1.200 kr. med procesrente som anført i dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at Tiltalte straffes med fængsel i 13 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.